

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1988 Nr. 132

A. TITEL

Verdrag betreffende de sociale zekerheid van zeevarenden (herzien)
(Verdrag Nr. 165 aangenomen door de Internationale Arbeids-
conferentie in haar vierenzeventigste zitting);
Genève, 9 oktober 1987

B. TEKST**Convention concerning Social Security for Seafarers (Revised)**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fourth Session on 24 September 1987, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the social security protection for seafarers including those serving in ships flying flags other than those of their own country, which is the third item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international convention revising the Sickness Insurance (Sea) Convention, 1936, and the Social Security (Seafarers) Convention, 1946,

adopts this ninth day of October of the year one thousand nine hundred and eighty-seven the following Convention, which may be cited as the Social Security (Seafarers) Convention (Revised), 1987.

PART I. GENERAL PROVISIONS**Article 1**

In this Convention:

(a) the term "Member" means any Member of the International Labour Organisation that is bound by the Convention;

(b) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;

(c) the term "seafarers" means persons employed in any capacity on board a seagoing ship which is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade, is utilised for any other commercial purpose or is a seagoing tug, with the exception of persons employed on

(i) small vessels including those primarily propelled by sail, whether or not they are fitted with auxiliary engines;

(ii) vessels such as oil rigs and drilling platforms when not engaged in navigation;

Convention concernant la sécurité sociale des gens de mer (révisée)

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 24 septembre 1987, en sa soixante-quatorzième session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la protection en matière de sécurité sociale des gens de mer, y compris ceux engagés sur un navire battant un pavillon autre que celui de leur propre pays, question qui constitue le troisième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale révisant la convention sur l'assurance-maladie des gens de mer, 1936, et la convention sur la sécurité sociale des gens de mer, 1946,

adopte, ce neuvième jour d'octobre mil neuf cent quatre-vingt-sept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la sécurité sociale des gens de mer (révisée), 1987.

PARTIE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article I

Aux fins de la présente convention:

- a) le terme «Membre» désigne tout Membre de l'Organisation internationale du Travail lié par cette convention;
- b) le terme «législation» comprend les lois et règlements, aussi bien que les dispositions statutaires en matière de sécurité sociale;
- c) l'expression «gens de mer» désigne les personnes employées en quelque capacité que ce soit à bord d'un navire de mer qui est affecté au transport de marchandises ou de passagers, pour des fins commerciales, est utilisé à toute autre fin commerciale ou est un remorqueur de mer, à l'exception des personnes employées à bord:
 - i) de navires de faible tonnage, y compris ceux dont la voile est le principal moyen de propulsion, qu'ils soient ou non équipés d'une machine auxiliaire;
 - ii) de navires tels que les plates-formes de forage et d'exploitation, quand ils ne sont pas utilisés pour la navigation,

the decision as to which vessels and installations are covered by clauses (i) and (ii) being taken by the competent authority of each Member in consultation with the most representative organisations of shipowners and seafarers;

(d) the term “dependant” has the meaning assigned to it by national legislation;

(e) the term “survivors” means persons defined or recognised as such by the legislation under which the benefits are awarded; where persons are defined or recognised as survivors under the relevant legislation only on the condition that they were living with the deceased, this condition shall be deemed to be satisfied in respect of persons who obtained their main support from the deceased;

(f) the term “competent Member” means the Member under whose legislation the person concerned can claim benefit;

(g) the term “residence” and “resident” refer to ordinary residence;

(h) the term “temporarily resident” refers to a temporary stay;

(i) the term “repatriation” means transportation to a place to which seafarers are entitled to be returned under laws and regulations or collective agreements applicable to them;

(j) the term “non-contributory” applies to benefits the award of which does not depend on direct financial participation by the persons protected or by their employer, or on a qualifying period of occupational activity;

(k) the term “refugee” has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951 and in paragraph 2 of Article 1 of the Protocol relating to the Status of Refugees of 31 January 1967;

(l) the term “stateless person” has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 28 September 1954.

Article 2

1. The Convention applies to all seafarers and, where applicable, their dependants and their survivors.

2. To the extent it deems practicable, after consultation with the representative organisations of fishing vessel owners and fishermen, the competent authority shall apply the provisions of this Convention to commercial maritime fishing.

la décision relative aux navires et plates-formes visés aux sous-alinéas i) et ii) devant être prise par l'autorité compétente de chaque Membre, en consultation avec les organisations les plus représentatives des armateurs et des gens de mer;

d) l'expression «personne à charge» a la signification qui lui est attribuée par la législation nationale;

e) le terme «survivants» désigne les personnes définies ou admises comme survivants par la législation au titre de laquelle les prestations sont accordées; toutefois, si cette législation ne considère comme survivants que les personnes qui vivaient sous le toit du défunt, cette condition est réputée remplie lorsque les personnes dont il s'agit étaient principalement à la charge du défunt;

f) l'expression «Membre compétent» désigne le Membre au titre de la législation duquel l'intéressé peut faire valoir un droit à prestations;

g) le terme «résidence» désigne la résidence habituelle;

h) le terme «séjour» désigne le séjour temporaire;

i) le terme «rapatriement» désigne le transport à un endroit auquel les gens de mer ont le droit d'être ramenés conformément aux lois et règlements ou aux conventions collectives qui leur sont applicables;

j) l'expression «à caractère non contributif» s'applique aux prestations dont l'octroi ne dépend ni d'une participation financière directe des personnes protégées ou de leur employeur, ni d'une condition de stage professionnel;

k) le terme «réfugié» a la signification qui lui est attribuée à l'article premier de la convention du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés et au paragraphe 2 de l'article premier du Protocole relatif au statut des réfugiés du 31 janvier 1967;

l) le terme «apatride» a la signification qui lui est attribuée à l'article premier de la convention du 28 septembre 1954 relative au statut des apatrides.

Article 2

1. La convention s'applique à tous les gens de mer et, le cas échéant, aux personnes à leur charge et à leurs survivants.

2. Dans la mesure où, après consultation des organisations représentatives des armateurs à la pêche et des pêcheurs, l'autorité compétente considère que cela est réalisable, elle doit appliquer les dispositions de la présente convention à la pêche maritime commerciale.

Article 3

Members are bound to comply with the provisions of Article 9 or Article 11 in respect of at least three of the following branches of social security:

- (a) medical care;
- (b) sickness benefit;
- (c) unemployment benefit;
- (d) old-age benefit;
- (e) employment injury benefit;

- (f) family benefit;
- (g) maternity benefit;
- (h) invalidity benefit;
- (i) survivors' benefit;

including at least one of the branches specified in subparagraphs (c), (d), (e), (h) and (i).

Article 4

Each Member shall specify at the time of its ratification in respect of which of the branches mentioned in Article 3 it accepts the obligations of Article 9 or Article 11, and shall indicate separately in respect of each of the branches specified whether it undertakes to apply the minimum standards of Article 9 or the superior standards of Article 11 to that branch.

Article 5

Each Member may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts, with effect from the date of the notification, the obligations of this Convention in respect of one or more of the branches mentioned in Article 3 not already specified at the time of its ratification, indicating separately in respect of each of these branches whether it undertakes to apply to that branch the minimum standards of Article 9 or the superior standards of Article 11.

Article 6

A Member may by a notification to the Director-General of the International Labour Office, which shall take effect as from the date of the notification, subsequently replace the application of the

Article 3

Les membres sont tenus d'appliquer les dispositions de l'article 9 ou de l'article 11 à l'égard de trois au moins des branches de sécurité sociale suivantes:

- a) soins médicaux;
 - b) indemnités de maladie;
 - c) prestations de chômage;
 - d) prestations de vieillesse;
 - e) prestations d'accidents du travail et de maladies professionnelles;
 - f) prestations familiales;
 - g) prestations de maternité;
 - h) prestations d'invalidité;
 - i) prestations de survivants;
- comprenant l'une au moins des branches mentionnées aux alinéas c), d), e), h) et i).

Article 4

Tout Membre doit spécifier lors de sa ratification quelles sont celles des branches mentionnées à l'article 3 pour lesquelles il accepte les obligations découlant de l'article 9 ou de l'article 11 et doit indiquer, séparément à l'égard de chacune des branches spécifiées, s'il s'engage à appliquer à cette branche la norme minimale de l'article 9 ou la norme supérieure de l'article 11.

Article 5

Tout Membre peut, par la suite, notifier au Directeur général du Bureau international du Travail qu'il accepte, avec effet dès la date de notification, les obligations découlant de la présente convention en ce qui concerne l'une ou plusieurs des branches mentionnées à l'article 3 qui n'ont pas déjà été spécifiées lors de sa ratification, en indiquant, séparément à l'égard de chacune de ces branches, s'il s'engage à appliquer à cette branche la norme minimale de l'article 9 ou la norme supérieure de l'article 11.

Article 6

Un Membre peut remplacer ultérieurement, par une notification au Directeur général du Bureau international du Travail, qui prendra effet dès la date de cette notification, l'application des dispositions de l'article 9 par celle des dispositions de l'article 11 à l'égard de

provisions of Article 9 by that of the provisions of Article 11 in respect of any branch accepted.

PART II. PROTECTION PROVIDED

GENERAL STANDARDS

Article 7

The legislation of each Member shall provide for seafarers to whom the legislation of that Member is applicable social security protection not less favourable than that enjoyed by shoreworkers in respect of each of the branches of social security mentioned in Article 3 for which it has legislation in force.

Article 8

Arrangements for the maintenance of rights in course of acquisition by a person who, having ceased to be subject to a Member's scheme of compulsory social security for seafarers, becomes subject to an equivalent scheme of that Member for shoreworkers, or vice versa, shall be made between the schemes concerned.

MINIMUM STANDARDS

Article 9

When a Member has undertaken to apply the provisions of this Article to any branch of social security, seafarers and, where applicable, their dependants and survivors who are protected by the legislation of that Member shall be entitled to social security benefits not less favourable in respect of contingencies covered, conditions of award, level and duration than those specified in the following provisions of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, for the branch in question:

- (a) for medical care in Articles 8, 10 (paragraphs 1, 2 and 3), 11 and 12 (paragraph 1);
- (b) for sickness benefit in Articles 14, 16 (in conjunction with Article 65 or 66 or 67), 17 and 18 (paragraph 1);
- (c) for unemployment benefit in Articles 20, 22 (in conjunction with Article 65 or 66 or 67), 23 and 24;

toute branche pour laquelle ce Membre a accepté les obligations de la convention.

PARTIE II. PROTECTION GARANTIE

NORMES GÉNÉRALES

Article 7

La législation de tout Membre doit accorder aux gens de mer auxquels la législation de ce Membre est applicable une protection en matière de sécurité sociale non moins favorable que celle dont bénéficient les travailleurs à terre, à l'égard de toute branche de sécurité sociale mentionnée à l'article 3 pour laquelle il possède une législation en vigueur.

Article 8

Des mesures de coordination entre les divers régimes de sécurité sociale doivent être prises par tout Membre afin de maintenir les droits en cours d'acquisition des personnes qui cessent d'être soumises à un régime obligatoire spécial aux gens de mer, pour être soumises à un régime correspondant de ce Membre s'appliquant aux travailleurs à terre, ou vice versa.

NORME MINIMALE

Article 9

Lorsqu'un Membre a accepté d'appliquer les dispositions du présent article à l'une quelconque des branches de sécurité sociale, les gens de mer et, le cas échéant, les personnes à leur charge et leurs survivants, qui sont protégés par la législation de ce Membre, doivent bénéficier de prestations de sécurité sociale non moins favorables en matière d'éventualités couvertes, de conditions d'octroi, de niveau et de durée que celles qui sont prévues par les dispositions suivantes de la convention concernant la sécurité sociale (norme minimum), 1952, pour la branche en question, à savoir:

- a) pour les soins médicaux aux articles 8, 10 (paragraphe 1, 2 et 3), 11 et 12 (paragraphe 1);
- b) pour les indemnités de maladie aux articles 14, 16 (en relation avec l'un des articles 65, 66 ou 67), 17 et 18 (paragraphe 1);
- c) pour les prestations de chômage aux articles 20, 22 (en relation avec l'un des articles 65, 66 ou 67), 23 et 24;

(d) for old-age benefit in Articles 26, 28 (in conjunction with Article 65 or 66 or 67), 29 and 30;

(e) for employment injury benefit in Articles 32, 34 (paragraphs 1, 2 and 4), 35, 36 (in conjunction with Article 65 or 66) and 38;

(f) for family benefit in Articles 40, 42, 43, 44 (in conjunction with Article 66, where applicable) and 45;

(g) for maternity benefit in Articles 47, 49 (paragraphs 1, 2 and 3), 50 (in conjunction with Article 65 or 66), 51 and 52;

(h) for invalidity benefit in Articles 54, 56 (in conjunction with Article 65 or 66 or 67), 57 and 58;

(i) for survivors' benefit in Articles 60, 62 (in conjunction with Article 65 or 66 or 67), 63 and 64;

Article 10

For the purpose of compliance with the provisions of subparagraphs (a), (b), (c), (d), (g) (as regards medical care), (h) or (i) of Article 9, a Member may take account of protection effected by means of insurance which is not made compulsory for seafarers by its legislation when this insurance:

(a) is supervised by the public authorities or administered, in accordance with prescribed standards, by joint operation of shipowners and seafarers;

(b) covers a substantial proportion of the seafarers whose earnings do not exceed those of a skilled employee; and

(c) complies, in conjunction with other forms of protection where appropriate with the relevant provisions of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952.

SUPERIOR STANDARDS

Article 11

When a Member has undertaken to apply the provisions of this Article to any branch of social security, seafarers and, where applicable, their dependants and survivors who are protected by the legislation of that Member shall be entitled to social security benefits not less favourable in respect of contingencies covered, conditions of award, level and duration than those specified:

(a) for medical care in Articles 7 (a), 8, 9, 13, 15, 16 and 17 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969;

d) pour les prestations de vieillesse aux articles 26, 28 (en relation avec l'un des articles 65, 66 ou 67), 29 et 30;

e) pour les prestations d'accidents du travail et de maladies professionnelles aux articles 32, 34 (paragraphe 1, 2 en 4), 35, 36 (en relation avec l'un des articles 65 ou 66) et 38;

f) pour les prestations familiales aux articles 40, 42, 43, 44 (en relation, le cas échéant, avec l'article 66) et 45;

g) pour les prestations de maternité aux articles 47, 49 (paragraphe 1, 2 et 3), 50 (en relation avec l'un des articles 65 ou 66), 51 et 52;

h) pour les prestations d'invalidité aux articles 54, 56 (en relation avec l'un des articles 65, 66 ou 67), 57 et 58;

i) pour les prestations de survivants aux articles 60, 62 (en relation avec l'un des articles 65, 66 ou 67), 63 et 64.

Article 10

En vue d'appliquer les dispositions des alinéas a), b), c), d), g) (en ce qui concerne les soins médicaux), h) ou i) de l'article 9, un Membre peut prendre en compte la protection résultant d'assurances qui, en vertu de sa législation, ne sont pas obligatoires pour les gens de mer, lorsque ces assurances:

(a) sont contrôlées par les autorités publiques ou administrées en commun, conformément à des normes prescrites, par les armateurs et les gens de mer;

b) couvrent une partie substantielle des gens de mer dont le gain ne dépasse pas celui de l'ouvrier qualifié;

c) satisfont, conjointement avec les autres formes de protection, s'il y a lieu, aux dispositions de la convention concernant la sécurité sociale (norme minimum), 1952, qui leur sont relatives.

NORME SUPERIEURE

Article 11

Lorsqu'un Membre a accepté d'appliquer les dispositions du présent article à l'une quelconque des branches de sécurité sociale, les gens de mer et, le cas échéant, les personnes à leur charge et leurs survivants, qui sont protégés par la législation de ce Membre, doivent bénéficier de prestations de sécurité sociale non moins favorables en matière d'éventualités couvertes, de conditions d'octroi, de niveau et de durée que celles qui sont prévues:

a) pour les soins médicaux aux articles 7, alinéa a), 8, 9, 13, 15, 16 et 17 de la convention concernant les soins médicaux et les indemnités de maladie, 1969;

(b) for sickness benefit in Articles 7(b), 18, 21 (in conjunction with Article 22 or 23 or 24), 25 and 26 (paragraphs 1 and 3) of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969;

(c) for old-age benefit in Articles 15, 17 (in conjunction with Article 26 or 27 or 28), 18, 19 and 29 (paragraph 1) of the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967;

(d) for employment injury benefit in Articles 6, 9 (paragraphs 2 and 3 (introductory sentence), 10, 13 (in conjunction with Article 19 or 20), 14 (in conjunction with Article 19 or 20), 15 (paragraph 1), 16, 17, 18 (paragraphs 1 and 2) (in conjunction with Article 19 or 20) and 21 (paragraph 1) of the Employment Injury Benefits Convention, 1964;

(e) for maternity benefit in Articles 3 and 4 of the Maternity Protection Convention (Revised), 1952;

(f) for invalidity benefit in Articles 8, 10 (in conjunction with Article 26 or 27 or 28), 11, 12, 13 and 29 (paragraph 1) of the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967;

(g) for survivors' benefit in Articles 21, 23 (in conjunction with Article 26 or 27 or 28), 24, 25 and 29 (paragraph 1) of the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967;

(h) for unemployment benefit and family benefit in any future Convention laying down standards superior to those specified in subparagraphs (c) and (f) of Article 9 which the General Conference of the International Labour Organisation has, after its coming into force, recognised as applicable for the purpose of this clause by means of a Protocol adopted in the framework of a special maritime question included in its agenda.

Article 12

For the purpose of compliance with the provisions of subparagraphs (a), (b), (c), (e) (as regards medical care), (f), (g) or (h) (unemployment benefit) of Article 11, a Member may take account of protection effected by means of insurance which is not made compulsory for seafarers by its legislation when this insurance:

(a) is supervised by the public authorities or administered, in accordance with prescribed standards, by joint operation of shipowners and seafarers;

(b) covers a substantial proportion of seafarers whose earnings do not exceed those of a skilled employee; and

b) pour les indemnités de maladie aux articles 7, alinéa b), 18, 21 (en relation avec l'un des articles 22, 23 ou 24), 25 et 26 (paragraphe 1 et 3) de la convention concernant les soins médicaux et les indemnités de maladie, 1969;

c) pour les prestations de vieillesse aux articles 15, 17 (en relation avec l'un des articles 26, 27 ou 28), 18, 19 et 29 (paragraphe 1) de la convention concernant les prestations d'invalidité, de vieillesse et de survivants, 1967;

d) pour les prestations d'accidents du travail et de maladies professionnelles aux articles 6, 9 (paragraphe 2 et paragraphe 3 (phrase introductive), 10, 13 (en relation avec l'un des articles 19 ou 20), 14 (en relation avec l'un des articles 19 ou 20), 15 (paragraphe 1), 16, 17, 18 (paragraphe 1 et 2) (en relation avec l'un des articles 19 ou 20) et 21 (paragraphe 1) de la convention sur les prestations en cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles, 1964;

e) pour les prestations de maternité aux articles 3 et 4 de la convention sur la protection de la maternité (révisée), 1952;

f) pour les prestations d'invalidité aux articles 8, 10 (en relation avec l'un des articles 26, 27 ou 28), 11, 12, 13 et 29 (paragraphe 1) de la convention concernant les prestations d'invalidité, de vieillesse et de survivants, 1967;

g) pour les prestations de survivants aux articles 21, 23 (en relation avec l'un des articles 26, 27 ou 28), 24, 25 et 29 (paragraphe 1) de la convention concernant les prestations d'invalidité, de vieillesse et de survivants, 1967;

h) pour les prestations de chômage et les prestations familiales, dans toute convention future prévoyant des normes supérieures à celles qui sont mentionnées aux alinéas c) et f) de l'article 9 lorsque la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail les aura, après son entrée en vigueur, reconnues applicables aux fins du présent alinéa, au moyen d'un protocole adopté dans le cadre d'une question maritime spécialement inscrite à son ordre du jour.

Article 12

En vue d'appliquer les dispositions des alinéas a), b), c), e) (en ce qui concerne les soins médicaux), f), g) ou h) (prestations de chômage) de l'article 11, un Membre peut prendre en compte la protection résultant d'assurances qui, en vertu de sa législation, ne sont pas obligatoires pour les gens de mer, lorsque ces assurances:

a) sont contrôlées par les autorités publiques ou administrées en commun, conformément à des normes prescrites, par les armateurs et les gens de mer;

b) couvrent une partie substantielle des gens de mer dont le gain ne dépasse pas celui de l'ouvrier qualifié;

(c) complies, in conjunction with other forms of protection, where appropriate, with the provisions of the Conventions referred to in the above-mentioned clauses of Article 11.

PART III. SHIPOWNER'S LIABILITY

Article 13

The shipowner shall be required to provide to seafarers whose condition requires medical care while they are on board or who are left behind by reason of their condition in the territory of a State other than the competent Member:

(a) proper and sufficient medical care until their recovery or until their repatriation, whichever first occurs;

(b) board and lodging until they are able to obtain suitable employment or are repatriated, whichever first occurs; and

(c) repatriation.

Article 14

Seafarers who by reason of their condition are left behind in the territory of a State other than the competent Member shall continue to be entitled to their full wages (exclusive of bonuses) from the time when they are left behind until they receive an offer of suitable employment, or until they are repatriated, or until the expiry of a period of a length (which shall not be less than 12 weeks) prescribed by the national laws or regulations of that Member or by collective agreement, whichever event first occurs. The shipowner shall cease to be liable for the payment of wages from the time such seafarers are entitled to cash benefits under the legislation of the competent Member.

Article 15

Seafarers who by reason of their condition are repatriated or are landed in the territory of the competent Member shall continue to be entitled to their full wages (exclusive of bonuses) from the time when they are repatriated or landed until their recovery, or until the expiry of a period of a length (which shall not be less than 12 weeks) prescribed by the national laws or regulations of that Member or by collective agreement, whichever event first occurs. Any period during which wages were paid by virtue of Article 14 shall be

c) satisfont, conjointement avec les autres formes de protection, s'il y a lieu, aux dispositions des conventions mentionnées dans les alinéas précités de l'article 11.

PARTIE III. OBLIGATIONS DE L'ARMATEUR

Article 13

L'armateur doit être tenu d'accorder aux gens de mer dont l'état requiert des soins médicaux pendant qu'ils se trouvent à bord ou qui, en raison de leur état, sont débarqués en cours de route sur le territoire d'un Etat autre que le Membre compétent:

a) des soins médicaux appropriés et suffisants jusqu'à leur guérison ou leur rapatriement, selon le cas qui se présente en premier lieu;

b) le logement et la nourriture jusqu'à ce qu'il leur soit possible d'obtenir un emploi convenable ou qu'ils soient rapatriés, selon le cas qui se présente en premier lieu;

c) le rapatriement.

Article 14

Les gens de mer qui, en raison de leur état, sont débarqués en cours de route sur le territoire d'un Etat autre que le Membre compétent continuent à avoir droit à la totalité de leur salaire (à l'exclusion des primes supplémentaires) jusqu'à la survenance de celui des cas suivants qui se présente en premier lieu: offre d'un emploi convenable; rapatriement; expiration d'un délai prescrit par les lois et règlements de ce Membre ou par convention collective, mais qui ne peut être inférieur à douze semaines. L'armateur cesse d'être responsable pour le paiement du salaire à partir du moment où les gens de mer considérés ont droit à des prestations en espèces au titre de la législation du Membre compétent.

Article 15

Les gens de mer qui, en raison de leur état, sont rapatriés ou débarqués sur le territoire du Membre compétent continuent à avoir droit à la totalité de leur salaire (à l'exclusion des primes supplémentaires) jusqu'à la survenance de celui des cas suivants qui se présente en premier lieu: guérison; expiration d'un délai prescrit par les lois et règlements de ce Membre ou par convention collective, mais qui ne peut être inférieur à douze semaines. La durée pendant laquelle le salaire a été versé en vertu de l'article 14 est imputée sur ce délai. L'armateur cesse d'être responsable pour le paiement du

deducted from such period. The shipowner shall cease to be liable for the payment of wages from the time such seafarers are entitled to cash benefits under the legislation of the competent Member.

PART IV. PROTECTION OF FOREIGN OR MIGRANT SEAFARERS

Article 16

The following rules shall apply to seafarers who are or have been subject to the legislation of one or more Members, as well as, where applicable, to their dependants and their survivors, in respect of any branch of social security specified in Article 3 for which any such Member has legislation applicable to seafarers in force.

Article 17

With a view to avoiding conflicts of laws and the undesirable consequences that might ensue for those concerned either through lack of protection or as a result of undue plurality of contributions or other liabilities or of benefits, the legislation applicable in respect of seafarers shall be determined by the Members concerned in accordance with the following rules:

(a) seafarers shall be subject to the legislation of one Member only;

(b) in principle this legislation shall be

– the legislation of the Member whose flag the ship is flying, or
– the legislation of the Member in whose territory the seafarer is resident;

(c) notwithstanding the rules set forth in the preceding subparagraphs, Members concerned may determine, by mutual agreement, other rules concerning the legislation applicable to seafarers, in the interest of the persons concerned.

Article 18

Seafarers who are subject to the legislation of a Member and are nationals of another Member, or are refugees or stateless persons resident in the territory of a Member, shall enjoy under that legislation equality of treatment with the nationals of the first Member, both as regards coverage and as regards the right to benefits. They shall enjoy equality of treatment without any condition of residence on the territory of the first Member if its nationals are protected without any such condition. This

salaire à partir du moment où les gens de mer considérés ont droit à des prestations en espèces au titre de la législation du Membre compétent.

PARTIE IV. PROTECTION DES GENS DE MER ÉTRANGERS OU MIGRANTS

Article 16

Les règles suivantes s'appliquent aux gens de mer qui sont ou ont été soumis à la législation de l'un ou plusieurs des Membres, ainsi que, le cas échéant, aux personnes à leur charge et à leurs survivants, à l'égard de toute branche de sécurité sociale mentionnée à l'article 3 pour laquelle un tel Membre possède une législation en vigueur applicable aux gens de mer.

Article 17

En vue d'éviter les conflits de lois et les conséquences indésirables qui pourraient en résulter pour les parties concernées, soit par défaut de protection, soit par suite d'un cumul indu de cotisations ou autres contributions et de prestations, la législation applicable en ce qui concerne les gens de mer sera déterminée par les Membres intéressés conformément aux règles suivantes:

- a) les gens de mer seront soumis à la législation d'un seul Membre;
- b) en principe cette législation sera:
 - la législation du Membre dont le navire bat pavillon ou
 - la législation du Membre sur le territoire duquel les gens de mer résident;
- c) nonobstant les règles énoncées aux alinéas précédents, les Membres intéressés pourront déterminer d'un commun accord d'autres règles concernant la législation applicable aux gens de mer, dans l'intérêt des personnes concernées.

Article 18

Les gens de mer qui sont soumis à la législation d'un Membre et qui sont des ressortissants d'un autre Membre, ou bien des réfugiés ou des apatrides résidant sur le territoire d'un Membre, bénéficient de l'égalité de traitement au regard de cette législation avec les ressortissants du premier Membre en ce qui concerne tant l'assujettissement que le droit aux prestations. Ils bénéficient de l'égalité de traitement sans condition de résidence sur le territoire du premier Membre si les ressortissants de ce Membre sont protégés

requirement shall also apply, where appropriate, as regards the right to benefit of seafarers' dependants and survivors irrespective of their nationality.

Article 19

Notwithstanding the provisions of Article 18, the award of non-contributory benefits may be made conditional on the beneficiary having resided in the territory of the competent Member or, in the case of survivors' benefit, on the deceased having resided there for a period which may not be set at more than:

(a) six months immediately preceding the lodging of the claim, for unemployment benefit and maternity benefit;

(b) five consecutive years immediately preceding the lodging of the claim, for invalidity benefit, or immediately preceding the death, for survivors' benefit;

(c) ten years between the age of 18 and the pensionable age, of which it may be required that five years shall immediately precede the lodging of the claim, for old-age benefit.

Article 20

The laws and regulations of each Member relating to shipowners' liability provided for in Articles 13 to 15 shall ensure equality of treatment to seafarers irrespective of their place of residence.

Article 21

Each Member shall endeavour to participate with every other Member concerned in schemes for the maintenance of rights in course of acquisition, as regards each branch of social security specified in Article 3, for which each of these Members has legislation in force, for the benefit of persons who have been subject successively or alternately, in the capacity of seafarers, to the legislation of the said Members.

Article 22

The schemes for the maintenance of rights in course of acquisition referred to in Article 21 shall provide for the adding together, to the extent necessary, of periods of insurance, employment or residence,

sans une telle condition. Il en est de même, le cas échéant, pour les personnes à la charge des gens de mer et pour leurs survivants, en ce qui concerne le droit aux prestations, sans condition de nationalité.

Article 19

Nonobstant les dispositions de l'article 18, le bénéfice des prestations à caractère non contributif peut être subordonné à la condition que le bénéficiaire ait résidé sur le territoire du Membre compétent ou, s'il s'agit de prestations de survivants, que le défunt y ait résidé pendant une durée qui ne peut, selon le cas, être fixée à plus de :

a) six mois, immédiatement avant la demande de prestation, en ce qui concerne les prestations de chômage et les prestations de maternité;

b) cinq années consécutives, immédiatement avant la demande de prestation, en ce qui concerne les prestations d'invalidité, ou immédiatement avant le décès, en ce qui concerne les prestations de survivants;

c) dix années entre l'âge de dix-huit ans et l'âge d'admission à pension de vieillesse, dont cinq années consécutives peuvent être exigées immédiatement avant la demande de prestation, en ce qui concerne les prestations de vieillesse.

Article 20

Les lois et règlements de tout Membre relatifs aux obligations de l'armateur mentionnées aux articles 13 à 15 doivent garantir aux gens de mer l'égalité de traitement, quel que soit le lieu de leur résidence.

Article 21

Tout Membre doit s'efforcer de participer à un système de conservation des droits en cours d'acquisition avec tout autre Membre intéressé dans toute branche de sécurité sociale mentionnée à l'article 3 pour laquelle chacun de ces Membres possède une législation en vigueur, en faveur des personnes soumises successivement ou alternativement aux législations desdits Membres en qualité de gens de mer.

Article 22

Le système de conservation des droits en cours d'acquisition visé à l'article 21 doit prévoir, dans la mesure nécessaire, la totalisation des périodes d'assurance, d'emploi ou de résidence, selon le cas,

as the case may be, completed under the legislation of the Members concerned for the purposes of acquisition, maintenance or recovery of rights and, as the case may be, calculation of benefits.

Article 23

The schemes for the maintenance of rights in course of acquisition referred to in Article 21 shall determine the formula for awarding invalidity, old-age and survivors' benefits, as well as the apportionment, where appropriate, of the costs involved.

Article 24

Each Member shall guarantee the provision of invalidity, old-age and survivors' cash benefits, pensions in respect of employment injuries and death grants, to which a right is acquired under its legislation, to beneficiaries who are nationals of a Member or refugees or stateless persons, irrespective of their place of residence, subject to measures for this purpose being taken, where necessary, by agreement between the Members or with the States concerned.

Article 25

Notwithstanding the provisions of Article 24, in the case of non-contributory benefits the Members concerned shall determine by mutual agreement the conditions under which the provision of these benefits shall be guaranteed to beneficiaries resident outside the territory of the competent Member.

Article 26

A Member having accepted the obligations of the Equality of Treatment (Social Security) Convention, 1962, for one or more of the branches of social security referred to in Article 24, but not those of the maintenance of Social Security Rights Convention, 1982, may, in respect of each branch for which it has accepted the obligations of the first-mentioned Convention, derogate from the provisions of Article 24 and apply in its place the provisions of Article 5 of that Convention.

Article 27

Members concerned shall endeavour to participate in schemes for the maintenance of rights acquired under their legislation as regards

accomplies sous les législations des Membres en cause, en vue de l'acquisition, du maintien ou du recouvrement des droits et, le cas échéant, du calcul des prestations.

Article 23

Le système de conservation des droits en cours d'acquisition visé à l'article 21 doit déterminer les formules d'octroi des prestations d'invalidité, de vieillesse et de survivants, ainsi que la répartition éventuelle des charges afférentes.

Article 24

Tout Membre doit garantir le service des prestations en espèces d'invalidité, de vieillesse et de survivants, des rentes d'accidents du travail et de maladies professionnelles ainsi que des allocations au décès, auxquelles le droit est acquis en vertu de sa législation, aux bénéficiaires qui sont des ressortissants d'un Membre, des réfugiés ou des apatrides, quel que soit le lieu de leur résidence, sous réserve des mesures à prendre à cet effet, en tant que de besoin, d'un commun accord entre les Membres ou avec les Etats intéressés.

Article 25

Nonobstant les dispositions de l'article 24, s'il s'agit de prestations à caractère non contributif, les Membres intéressés doivent déterminer d'un commun accord les conditions dans lesquelles le service de ces prestations sera garanti aux bénéficiaires qui résident hors du territoire du Membre compétent.

Article 26

Un Membre qui a accepté les obligations de la convention sur l'égalité de traitement (sécurité sociale), 1962, pour l'une ou plusieurs des branches de sécurité sociale dont il s'agit à l'article 24, mais non celles de la convention sur la conservation des droits en matière de sécurité sociale, 1982, peut déroger aux dispositions dudit article au regard de toute branche pour laquelle il a accepté les obligations gard de toute branche pour laquelle il a accepté les obligations de la première convention, pour appliquer les dispositions de l'article 5 de ladite convention.

Article 27

Les Membres intéressés doivent s'efforcer de participer à un système de conservation des droits acquis au titre de leur législation dans toute branche de sécurité sociale, pour laquelle chacun de ces

each of the following branches of social security for which each of these Members has legislation applicable to seafarers in force: medical care, sickness benefit, unemployment benefit, employment injury benefits other than pensions and death grants, family benefit and maternity benefit. These schemes shall guarantee such benefits to persons resident or temporarily resident in the territory of one of these Members other than the competent Member, under conditions and within limits to be determined by mutual agreement between the Members concerned.

Article 28

The provisions of this Part do not apply to social and medical assistance.

Article 29

Members may derogate from the provisions of Articles 16 to 25 and Article 27 by making special arrangements in the framework of bilateral or multilateral instruments concluded amongst two or more of them, on condition that these do not affect the rights and obligations of other Members and provide for the protection of foreign or migrant seafarers in matters of social security under provisions which, in the aggregate, are at least as favourable as those required under these Articles.

PART V. LEGAL AND ADMINISTRATIVE SAFEGUARDS

Article 30

Every person concerned shall have a right of appeal in case of refusal of the benefit or complaint as to its nature, amount or quality.

Article 31

Where a government department responsible to a legislature is entrusted with the administration of medical care, every person concerned shall have a right, in addition to the right of appeal provided for in Article 30, to have a complaint concerning the refusal of medical care or the quality of the care received investigated by the appropriate authority.

Membres possède une législation en vigueur applicable aux gens de mer, concernant les soins médicaux, les indemnités de maladie, les prestations de chômage, les prestations d'accidents du travail ou de maladies professionnelles autres que les rentes et les allocations au décès, les prestations familiales et les prestations de maternité. Ce système doit garantir le bénéfice de telles prestations aux personnes qui résident ou séjournent sur le territoire de l'un de ces Membres autre que le Membre compétent, dans les conditions et limites à fixer d'un commun accord entre les Membres intéressés.

Article 28

Les dispositions de la présente partie ne s'appliquent pas à l'assistance sociale et médicale.

Article 29

Les Membres peuvent déroger aux dispositions des articles 16 à 25 et de l'article 27 par voie d'arrangements particuliers, dans le cadre des instruments bilatéraux ou multilatéraux conclus par deux ou plusieurs d'entre eux, à condition de ne pas affecter les droits et obligations des autres Membres et de régler la protection en matière de sécurité sociale des gens de mer étrangers ou migrants selon des dispositions qui, dans l'ensemble, soient au moins aussi favorables que celles qui sont prévues par ces articles.

PARTIE V. GARANTIES JURIDIQUES ET ADMINISTRATIVES

Article 30

Tout intéressé doit avoir le droit d'exercer un recours en cas de refus des prestations ou de contestation sur leur nature, leur niveau, leur montant ou leur qualité.

Article 31

Lorsque l'administration des soins médicaux est confiée à un service gouvernemental responsable devant un parlement, tout intéressé doit avoir le droit, en plus du droit de recours prévu à l'article 30, de faire examiner par l'autorité compétente toute réclamation visant le refus de soins médicaux ou la qualité des soins médicaux reçus.

Article 32

Each Member shall make provision for securing the rapid and inexpensive settlement of disputes concerning the shipowner's liability provided for in Articles 13 to 15.

Article 33

Members shall accept general responsibility for the due provision of the benefits provided in compliance with this Convention and shall take all measures required for this purpose.

Article 34

Members shall accept general responsibility for the proper administration of the institutions and services concerned in the application of this Convention.

Article 35

Where the administration is not entrusted to an institution regulated by the public authorities or to a government department responsible to a legislature:

(a) representatives of the seafarers protected shall participate in the management under conditions prescribed by national legislation:

(b) national legislation shall also, where appropriate, provide for the participation of representatives of the shipowners;

(c) national legislation may also provide for the participation of representatives of the public authorities.

PART VI. FINAL PROVISIONS

Article 36

This Convention revises the Sickness Insurance (Sea) Convention, 1936, and the Social Security (Seafarers) Conventions, 1946.

Article 37

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 32

Tout Membre doit prévoir des dispositions en vue d'assurer rapidement et à peu de frais une solution aux litiges auxquels peuvent donner lieu les obligations de l'armateur prévues aux articles 13 à 15.

Article 33

Tout Membre doit assumer une responsabilité générale en ce qui concerne le service des prestations attribuées en application de la présente convention et prendre toutes mesures utiles à cet effet.

Article 34

Tout Membre doit assumer une responsabilité générale pour la bonne administration des institutions et services qui concourent à l'application de la présente convention.

Article 35

Lorsque l'administration n'est pas assurée pas une institution réglementée par les autorités publiques ou par un département gouvernemental responsable devant un parlement:

- a) des représentants des gens de mer protégés doivent participer à l'administration dans des conditions prescrites;
- b) la législation nationale doit prévoir, dans les cas appropriés, la participation de représentants des armateurs;
- c) la législation nationale peut aussi prévoir la participation de représentants des autorités publiques.

PARTIE VI. DISPOSITIONS FINALES

Article 36

La présente convention révisé la convention sur l'assurance-maladie des gens de mer, 1936, et la convention sur la sécurité sociale des gens de mer, 1946.

Article 37

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 38

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 39

Each Member which ratifies this Convention undertakes to apply it to non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible in accordance with the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation.

Article 40

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 41

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the

Article 38

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général du Bureau international du Travail.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 39

Tout Membre qui ratifie la présente convention s'engage à l'appliquer aux territoires non métropolitains dont il assure les relations internationales, conformément aux dispositions de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail.

Article 40

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 41

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement

registration of the second ratification communicated to him, the Director-General of the International Labour Office shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 42

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 43

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 44

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 40 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 45

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général du Bureau international du Travail appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 42

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 43

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 44

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 40 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui ne l'auraient pas ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 45

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

The foregoing is the authentic text, of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventyfourth Session which was held at Geneva and declared closed the ninth day of October 1987.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this sixteenth day of October 1987.

The President of the Conference,

(sd.) WERNER DOLLINGER

The Director of the International Labour Office,

(sd.) FRANCIS BLANCHARD

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa soixante-quatorzième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 9 octobre 1987.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce seizième jour d'octobre 1987:

Le Président de la Conférence,

(s.) WERNER DOLLINGER

Le Directeur général du Bureau international du Travail,

(s.) FRANCIS BLANCHARD

C. VERTALING**Verdrag betreffende de sociale zekerheid van zeevarenden (herzien)**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationale Arbeidsbureau, en aldaar bijeengekomen op 24 september 1987 in haar vierenzeventigste zitting;

Besloten hebbende tot het aannemen van bepaalde voorstellen met betrekking tot de sociale zekerheid van zeevarenden, met inbegrip van de zeevarenden in dienst op schepen die een andere vlag voeren dan de vlag van hun eigen land, welk onderwerp als derde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een internationaal verdrag, dat het Verdrag betreffende de ziekteverzekering van zeelieden, (1936) en het Verdrag betreffende de sociale zekerheid van zeelieden, (1946) herzielt,

Neemt heden, de negende oktober van het jaar negentienhonderd-zevenentachtig het volgende verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het Verdrag betreffende sociale zekerheid van zeevarenden (herzien), 1987.

DEEL I ALGEMENE BEPALINGEN**Artikel I**

Voor de toepassing van dit Verdrag

a. wordt onder „Lid” verstaan ieder lid van de Internationale Arbeidsorganisatie dat door dit Verdrag is gebonden;

b. is in de term „wetgeving” begrepen iedere regeling betreffende de sociale zekerheid alsmede de wetten en voorschriften;

c. wordt onder de term „zeevarenden” verstaan personen die, in welke hoedanigheid dan ook, in dienst zijn aan boord van een zeeschip dat voor commerciële doeleinden goederen of passagiers vervoert, gebruikt wordt voor ieder ander commercieel doel of een zeesleepboot is, met uitzondering van personen in dienst aan boord van:

(i) vaartuigen met een gering tonnage, met inbegrip van die vaartuigen waarvoor windkracht de voornaamste voortstuwingsbron is, al of niet uitgerust met een hulpmotor;

(ii) vaartuigen zoals boor- en exploitatie-platforms, die niet voor de scheepvaart worden gebruikt,

de beslissing welke vaartuigen en installaties onder de subparagrafen (i) en (ii) vallen dient te worden genomen door de bevoegde autoriteit van elk Lid, in overleg met de meest representatieve organisaties van reders en zeevarenden;

d. heeft de term „ten laste komende persoon” de betekenis die de nationale wetgeving eraan toekent;

e. wordt onder de term „nagelaten betrekkingen” verstaan de personen die als zodanig worden omschreven of erkend door de wetgeving op grond waarvan de uitkeringen worden toegekend; echter, indien deze wetgeving alleen als nagelaten betrekkingen beschouwt de personen die bij de overledene inwoonden, dient aan deze voorwaarde ook geacht te zijn voldaan wanneer de betreffende personen grotendeels ten laste van de overledene kwamen;

f. wordt onder de term „bevoegd Lid” verstaan de Lidstaat uit hoofde van de wetgeving waarvan de betrokkene aanspraak op een uitkering kan doen gelden;

g. wordt onder de term „woonplaats” verstaan de plaats waar men gewoonlijk verblijf houdt;

h. wordt onder de term „verblijfplaats” verstaan de plaats waar men tijdelijk verblijf houdt;

i. wordt onder de term „repatriëring” verstaan het vervoer naar een plaats naar welke de zeevarenden het recht hebben te worden teruggebracht in overeenstemming met de wetten en reglementen of de collectieve arbeidsovereenkomsten die op hen van toepassing zijn;

j. is de term „niet-contributief” van toepassing op uitkeringen waarvan de toekenning niet afhangt van een directe financiële bijdrage van de beschermde personen of van hun werkgever, noch van een gekwalificeerde periode van beroepsactiviteit;

k. heeft de term „vluchteling” de betekenis die eraan is gegeven in artikel 1 van het Verdrag van 28 juli 1951 inzake de status van vluchtelingen en in artikel 1, tweede lid, van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967;

l. heeft de term „staatloze” de betekenis die eraan is gegeven in artikel 1 van het Verdrag van 28 september 1954 inzake de status van staatlozen.

Artikel 2

1. Het Verdrag is van toepassing op alle zeevarenden en, in voorkomend geval, op de hun ten laste komende personen en op hun nagelaten betrekkingen.

2. Voor zover praktisch uitvoerbaar dienen de bevoegde autoriteiten, na overleg met de representatieve organisaties van reders in de visserij en van vissers, de bepalingen van dit Verdrag op de commerciële zeevisserij toe te passen.

Artikel 3

De Leden zijn verplicht de bepalingen van artikel 9 of van artikel 11 toe te passen ten aanzien van ten minste drie van de navolgende takken van sociale zekerheid:

- a. uitkeringen voor medische verzorging;
 - b. uitkeringen bij ziekte;
 - c. werkloosheidsuitkeringen;
 - d. ouderdomsuitkeringen;
 - e. uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten;
 - f. gezinsuitkeringen;
 - g. moederschapsuitkeringen;
 - h. invaliditeitsuitkeringen;
 - i. uitkeringen aan nagelaten betrekkingen;
- waaronder begrepen ten minste één van de takken van sociale zekerheid genoemd in de alinea's c, d, e, h en i.

Artikel 4

Elk Lid dient bij de bekrachtiging te vermelden ten aanzien van welke van de in artikel 3 genoemde takken van sociale zekerheid het de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 9 of uit artikel 11 op zich neemt en dient ten aanzien van elk der genoemde takken afzonderlijk aan te geven of het op zich neemt op de betreffende tak de minimumnorm van artikel 9 of de hogere norm van artikel 11 toe te passen.

Artikel 5

Elk Lid kan later aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau mededelen dat het, met ingang van de datum van kennisgeving, de uit dit Verdrag voortvloeiende verplichtingen ten aanzien van één of meer van de in artikel 3 genoemde takken van sociale zekerheid die nog niet zijn vermeld bij de bekrachtiging op zich neemt, daarbij ten aanzien van elk van deze takken afzonderlijk aangevend of het op de betreffende tak de minimumnorm van artikel 9 of de hogere norm van artikel 11 toepast.

Artikel 6

Een Lid kan later, door een kennisgeving aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau die van kracht wordt op de datum van de kennisgeving, de toepassing van de bepalingen van artikel 9 vervangen door de bepalingen van artikel 11 ten aanzien van elke tak van sociale zekerheid waarvoor dit Lid de verplichtingen van dit Verdrag heeft aanvaard.

DEEL II. GEGARANDEERDE BESCHERMING

ALGEMENE NORMEN

Artikel 7

De wetgeving van elk Lid dient aan de zeevarenden op wie de wetgeving van dat Lid van toepassing is, een bescherming inzake sociale zekerheid te bieden die niet minder gunstig is dan de bescherming die werknemers op het vasteland genieten met betrekking tot iedere in artikel 3 genoemde tak van sociale zekerheid waarvoor het Lid een van kracht zijnde wetgeving heeft.

Artikel 8

Om behoud van verworven rechten te bewerkstelligen voor personen die niet meer zijn onderworpen aan een verplicht sociale zekerheidsstelsel voor zeevarenden van een Lid maar nu onderworpen zullen zijn aan een gelijkwaardig stelsel van dat Lid voor werknemers op het vasteland, of omgekeerd, dienen maatregelen te worden genomen om de betrokken stelsels op elkaar af te stemmen.

MINIMUM NORMEN

Artikel 9

Wanneer een Lid op zich heeft genomen de bepalingen van dit artikel toe te passen op enige tak van sociale zekerheid, dienen de zeevarenden en, in voorkomend geval, de personen te hunnen laste en hun nagelaten betrekkingen die door de wetgeving van dat Lid worden beschermd, aanspraak te kunnen maken op sociale zekerheidsuitkeringen die wat betreft de gedekte risico's, de toekenningsvoorwaarden, de hoogte en de duur van de uitkeringen, niet minder gunstig zijn dan die voor de desbetreffende tak zijn neergelegd in de navolgende bepalingen van het Verdrag inzake sociale zekerheid (minimumnormen), 1952, te weten:

a. voor uitkeringen voor medische verzorging in de artikelen 8, 10 (eerste, tweede en derde lid), 11 en 12 (eerste lid);

b. voor uitkeringen bij ziekte in de artikelen 14, 16 (in samenhang met artikel 65 of 66 of 67), 17 en 18 (eerste lid);

c. voor werkloosheidsuitkeringen in de artikelen 20, 22, (in samenhang met artikel 65 of 66 of 67), 23 en 24;

d. voor ouderdomsuitkeringen in de artikelen 26, 28 (in samenhang met artikel 65 of 66 of 67) 29 en 30;

e. voor uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten in de artikelen 32, 34 (eerste, tweede en vierde lid), 35, 36 (in samenhang met artikel 65 of 66) en 38;

f. voor gezinsuitkeringen in de artikelen 40, 42, 43, 44, (in samenhang met artikel 66, waar van toepassing) en 45;

g. voor moederschapsuitkeringen in de artikelen 47, 49 (eerste, tweede en derde lid), 50 (in samenhang met artikel 65 of 66), 51 en 52;

h. voor invaliditeitsuitkeringen in de artikelen 54, 56 (in samenhang met artikel 65 of 66 of 67), 57 en 58;

i. voor uitkeringen aan nagelaten betrekkingen in de artikelen 60, 62 (in samenhang met artikel 65 of 66 of 67), 63 of 64.

Artikel 10

Teneinde te voldoen aan de bepalingen van de alinea's a, b, c, d, g (wat betreft de medische verzorging), h of i van artikel 9, kan een Lid rekening houden met de bescherming voortvloeiend uit verzekeringen die krachtens zijn wetgeving niet verplicht zijn voor zeevarenden, wanneer deze verzekeringen:

a. onder toezicht staan van de overheid of, in overeenstemming met voorgeschreven normen, gemeenschappelijk worden beheerd door reders en zeevarenden;

b. een aanzienlijk deel van de zeelieden verzekeren wier inkomsten niet hoger liggen dan die van een geschoolde arbeider; en

c. voldoen, waar toepasselijk in samenhang met andere vormen van bescherming, aan de desbetreffende bepalingen van het Verdrag inzake sociale zekerheid (minimumnormen), 1952.

HOGERE NORMEN

Artikel 11

Wanneer een Lid op zich heeft genomen de bepalingen van dit artikel toe te passen op enige tak van sociale zekerheid, dienen de zeevarenden en, in voorkomend geval, de personen te hunnen laste en hun nagelaten betrekkingen die door de wetgeving van dat Lid worden beschermd, aanspraak te kunnen maken op sociale zekerheidsuitkeringen, die wat betreft de gedekte risico's, de toekenningsvoorwaarden, de hoogte en de duur niet minder gunstig zijn dan die voorzien

a. voor uitkeringen voor medische verzorging in de artikelen 7, alinea a, 8, 9, 13, 15, 16 en 17 van het Verdrag betreffende geneeskundige verzorging en uitkeringen bij ziekte, 1969;

b. voor de uitkeringen bij ziekte in de artikelen 7, alinea b, 18, 21 (in samenhang met artikel 22 of 23 of 24) 25 of 26 (eerste en derde

lid), van het Verdrag betreffende geneeskundige verzorging en uitkeringen bij ziekte, 1969;

c. voor ouderdomsuitkeringen in de artikelen 15, 17 (in samenhang met artikel 26 of 27 of 28), 18, 19 en 29 (eerste lid) van het Verdrag betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, 1967;

d. voor uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten in de artikelen 6, 9 (tweede en derde lid (inleidende zin)), 10, 13 (in samenhang met artikel 19 of 20), 14 (in samenhang met artikel 19 of 20), 15 (eerste lid), 16, 17, 18, (eerste en tweede lid) (in samenhang met artikel 19 of 20) en 21 (eerste lid) van het Verdrag betreffende prestaties bij beroepsziekten en arbeidsongevallen, 1964;

e. voor moederschapsuitkeringen in de artikelen 3 en 4 van het Verdrag betreffende de bescherming van het moederschap (herzien), 1952;

f. voor invaliditeitsuitkeringen in de artikelen 8, 10 (in samenhang met artikel 26 of 27 of 28), 11, 12, 13 en 29 (eerste lid) van het Verdrag betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, 1967:

g. voor uitkeringen aan nagelaten betrekkingen in de artikelen 21, 23 (in samenhang met artikel 26 of 27 of 28), 24, 25 en 29 (eerste lid) van het Verdrag betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, 1967:

h. voor werkloosheids- en gezinsuitkeringen in ieder toekomstig verdrag dat normen vaststelt die hoger zijn dan die welke in de alinea's c en f van artikel 9 zijn vastgesteld, en dat door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie na de inwerkingtreding van toepassing is verklaard op deze alinea door middel van een protocol aangenomen in het kader van een speciaal op de agenda genomen punt inzake de zeevaart.

Artikel 12

Teneinde te voldoen aan de bepalingen van de alinea's a, b, c, e (wat betreft de medische verzorging), f, g of h (uitkering bij werkloosheid) van artikel 11, kan een Lid rekening houden met de bescherming voortvloeiend uit verzekeringen die krachtens zijn wetgeving niet verplicht zijn voor zeevarenden, wanneer deze verzekeringen:

a. onder toezicht staan van de overheid of, in overeenstemming met voorgeschreven normen, gemeenschappelijk worden beheerd door reders en zeevarenden;

b. een aanzienlijk deel van de zeelieden verzekeren wier inkomsten niet hoger liggen dan die van een geschoolde arbeider; en

c. voldoen, waar toepasselijk in samenhang met andere vormen van bescherming, aan de desbetreffende bepalingen van de

Verdragen waarnaar wordt verwezen in de bovengenoemde alinea's van artikel 11.

DEEL III. AANSPRAKELIJKHEID VAN DE REDER

Artikel 13

Van de reder dient te worden geëist zeevarenden, wier gezondheidstoestand medische zorg vereist gedurende de tijd dat zij zich aan boord bevinden of die wegens hun gezondheidstoestand zijn achtergelaten op het grondgebied van een andere Staat dan het bevoegde Lid,

a passende en voldoende medische verzorging te verschaffen tot dat zij zijn genezen of tot hun repatriëring, al naar gelang hetwelk zich het eerste voordoet;

b huisvesting en voeding te verschaffen totdat het hun mogelijk is passend werk te vinden of te worden gerepatriëerd, al naar gelang hetwelk zich het eerste voordoet; en

c. te repatriëren.

Artikel 14

Zeevarenden die wegens hun gezondheidstoestand onderweg aan land zijn gebracht op het grondgebied van een andere Staat dan het bevoegde Lid, blijven aanspraak behouden op hun gehele gage (met uitzondering van toeslagen) vanaf het tijdstip dat zij aan land worden gebracht totdat een van de volgende gevallen zich voordoet: aanbod van passend werk, repatriëring, of het verlopen van een door de nationale wet of door collectieve arbeidsovereenkomsten voorgeschreven termijn, welke evenwel nooit korter dan twaalf weken mag zijn. De reder is niet meer gehouden een gage uit te betalen vanaf het moment dat de betreffende zeevarenden recht hebben op een geldelijke uitkering krachtens de wetgeving van het bevoegde Lid.

Artikel 15

Zeevarenden die wegens hun gezondheidstoestand worden gerepatriëerd of aan land gebracht op het grondgebied van een andere Staat dan het bevoegde Lid, blijven aanspraak behouden op hun gehele gage (met uitzondering van toeslagen) vanaf het tijdstip dat zij worden gerepatriëerd of aan land gebracht totdat een van de volgende gevallen zich voordoet: genezing of het verlopen van een door de nationale wetgeving of door collectieve arbeidsovereenkomsten voorgeschreven termijn, welke evenwel nooit korter dan twaalf weken mag zijn. Elke periode gedurende welke een gage is betaald krachtens artikel 14 zal van deze termijn worden afgetrokken.

De reder is niet meer gehouden een gage uit te betalen vanaf het

moment dat de betreffende zeevarenden recht hebben op een geldelijke uitkering krachtens de wetgeving van het bevoegde Lid.

DEEL IV. BESCHERMING VAN BUITENLANDSE OF MIGRERENDE ZEEVARENDEN

Artikel 16

De volgende regels zijn van toepassing op zeevarenden die onderworpen zijn of zijn geweest aan de wetgeving van een of meer Leden, alsmede, in voorkomende gevallen, op de personen te hunnen laste of hun nagelaten betrekkingen, wat betreft elke in artikel 3 genoemde tak van sociale verzekering voor welke zulk een Lid van kracht zijnde wetgeving heeft die op zeevarenden van toepassing is.

Artikel 17

Teneinde wetsconflicten te vermijden, alsmede de ongewenste gevolgen die er voor de betrokken partijen uit zouden kunnen voortvloeien, hetzij door gebrek aan bescherming, hetzij als gevolg van een samenloop van premiebetaling of andere bijdragen of van uitkeringen, wordt de op zeevarenden toepasselijke wetgeving bepaald door de betrokken Leden in overeenstemming met de volgende regels:

- a. zeevarenden vallen onder de wetgeving van één enkel Lid;
- b. in beginsel is deze wetgeving:
 - de wetgeving van het Lid onder welks vlag het schip vaart, of
 - de wetgeving van het Lid op welks grondgebied de zeevarende woonachtig is;
- c. niettegenstaande de in de voorgaande alinea's neergelegde bepalingen, kunnen de betrokken Leden in onderlinge overeenstemming andere regels vaststellen betreffende de op zeevarenden toepasselijke wetgeving, in het belang van de betrokken personen.

Artikel 18

Zeevarenden die zijn onderworpen aan de wetgeving van een Lid en onderdaan zijn van een ander Lid of vluchtelingen of staatlozen woonachtig op het grondgebied van een Lid, hebben ten aanzien van die wetgeving het recht op een gelijke behandeling als de onderdanen van het eerste Lid, zowel wat betreft verzekeringsdekking als wat betreft het recht op uitkering. Ze genieten gelijke behandeling zonder enige voorwaarde inzake woonplaats op het grondgebied van het eerste Lid indien de onderdanen van dat Lid bescherming genieten zonder een dergelijke voorwaarde. In voorkomend geval is dit vereiste eveneens van toepassing wat betreft het recht op uitkering van de personen die ten laste komen van

zeevarenden alsmede van hun nagelaten betrekkingen, ongeacht hun nationaliteit.

Artikel 19

Onverlet de bepalingen van artikel 18 kan het toekennen van uitkeringen waarvoor geen premiebetaling is vereist, onderworpen zijn aan de voorwaarde dat de rechthebbende zijn woonplaats moet hebben gehad op het grondgebied van het bevoegde Lid, of in het geval van een uitkering aan nagelaten betrekkingen, aan de voorwaarde dat de overledene daar woonachtig moet zijn geweest voor een periode die, afhankelijk van het geval, niet kan worden gesteld op meer dan:

a. zes maanden onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag tot een werkloosheidsuitkering en tot een moederschapsuitkering;

b. vijf opeenvolgende jaren onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag tot een invaliditeitsuitkering, of onmiddellijk voorafgaand aan overlijden voor een uitkering aan nagelaten betrekkingen;

c. tien jaar tussen de leeftijd van 18 jaar en de pensioengerechtigde leeftijd, waarbij men kan eisen dat daarvan vijf jaar onmiddellijk aan de aanvraag tot uitkering voorafgaan, wat betreft de ouderdomsuitkering.

Artikel 20

De wetten en regels van elk Lid betreffende de aansprakelijkheid van de reder zoals voorzien in de artikelen 13 tot 15, verzekeren de zeevarenden van een gelijke behandeling ongeacht hun woonplaats.

Artikel 21

Elk Lid streeft ernaar om met elk ander betrokken Lid samen te werken aan een stelsel tot behoud van verworven rechten, wat betreft elk van de in artikel 3 genoemde takken van sociale zekerheid waarvoor elk van deze Leden van kracht zijnde wetgeving heeft, ten behoeve van de personen die in hun hoedanigheid van zeevarende achtereen of afwisselend onderworpen zijn geweest aan de wetgeving van genoemde Leden.

Artikel 22

Het in artikel 21 bedoelde stelsel tot behoud van verworven rechten voorziet, voor zover nodig, in het samentellen van de tijdvakken van verzekering, arbeid of woonachtig zijn, al naar gelang het geval, vervuld onder de wetgeving van de betrokken Leden, met het oog op verwerving, behoud of herstel van rechten en, in voorkomend geval, berekening van de uitkeringen.

Artikel 23

Het in artikel 21 bedoelde stelsel tot behoud van verworven rechten dient formules vast te stellen volgens welke invaliditeitsuitkeringen, ouderdomsuitkeringen en uitkeringen aan nagelaten betrekkingen worden toegekend, alsmede volgens welke de eventuele verdeling van de daarbij behorende kosten geschiedt.

Artikel 24

Elk Lid garandeert de verstrekking van invaliditeitsuitkeringen, ouderdomsuitkeringen, uitkeringen aan nagelaten betrekkingen, uitkeringen op grond van arbeidsongevallen en beroepsziekten en uitkeringen bij overlijden, waarop recht is verkregen krachtens zijn wetgeving, aan uitkeringsgerechtigden die onderdaan zijn van een Lid of vluchtelingen of staatlozen, ongeacht hun woonplaats, onder voorbehoud dat daartoe maatregelen zijn genomen, waar nodig, bij overeenstemming tussen de Leden of met de betrokken Staten.

Artikel 25

Onverlet de bepalingen van artikel 24 bepalen, ingeval het gaat om uitkeringen waarvoor geen plicht tot premiebetaling bestaat, de betrokken Leden in onderlinge overeenstemming de voorwaarden waaronder het verstrekken van deze uitkeringen wordt gegarandeerd aan de gerechtigden die niet op het grondgebied van het bevoegde Lid wonen.

Artikel 26

Een Lid dat de verplichtingen heeft aanvaard van het Verdrag inzake gelijke behandeling (sociale zekerheid), 1962, voor een of meer van de in artikel 24 genoemde takken van sociale zekerheid, maar niet die van het Verdrag betreffende het behoud van rechten op het gebied van de sociale zekerheid, 1982, kan, met betrekking tot elke tak waarvoor het de verplichtingen van eerstgenoemd Verdrag heeft aanvaard, afwijken van de bepalingen van artikel 24 en daarvoor in de plaats de bepalingen van artikel 5 van dat Verdrag toepassen.

Artikel 27

De betrokken Leden streven ernaar deel te nemen aan regelingen voor het behoud van rechten die krachtens hun wetgeving zijn verworven met betrekking tot elk van de navolgende takken van sociale zekerheid waarvoor ieder van deze Leden op zeevarenden van toepassing zijnde wetgeving heeft: medische verzorging,

uitkeringen bij ziekte, werkloosheidsuitkeringen, uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten anders dan pensioenen en uitkeringen bij overlijden, gezinsuitkeringen en moederschapsuitkeringen. Deze regelingen garanderen zulke uitkeringen aan personen die hun woon- of verblijfplaats hebben op het grondgebied van een van deze Leden, niet zijnde het bevoegde Lid, met inachtneming van de door de betrokken Leden in onderlinge overeenstemming vast te stellen voorwaarden en grenzen.

Artikel 28

De bepalingen van dit Deel zijn niet van toepassing op sociale en medische bijstand.

Artikel 29

De Leden kunnen afwijken van de bepalingen van de artikelen 16 tot 25 en van artikel 27 door bijzondere regelingen in het kader van tussen twee of meer van hen gesloten bilaterale of multilaterale akkoorden, op voorwaarde dat deze de rechten en de verplichtingen van andere Leden niet aantasten en voorzien in de bescherming van buitenlandse of migrerende zeevarenden op het gebied van de sociale zekerheid volgens bepalingen die, over het geheel genomen, minstens zo gunstig zijn als die voorzien in deze artikelen.

DEEL V. JURIDISCHE EN ADMINISTRATIEVE GARANTIES

Artikel 30

Elke betrokkene heeft het recht beroep in te stellen ingeval een uitkering wordt geweigerd of ingeval van klacht inzake de aard, de hoogte, het bedrag of de kwaliteit van de uitkering.

Artikel 31

Wanneer de uitvoering van medische zorg is toevertrouwd aan een departement dat verantwoording is verschuldigd aan een parlement, heeft elke betrokkene naast het recht van beroep zoals voorzien in artikel 30, het recht om een klacht inzake een weigering tot het verstrekken van medische zorg of inzake de kwaliteit van de ontvangen medische zorg door de bevoegde autoriteit te doen onderzoeken.

Artikel 32

Elk Lid neemt maatregelen tot verzekering van een snelle en

goedkope oplossing van geschillen inzake de aansprakelijkheid van de reder, zoals deze is voorzien in de artikelen 13 tot 15.

Artikel 33

De Leden aanvaarden een algemene verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de uitkeringen toegekend krachtens dit Verdrag en dienen daartoe alle nodige maatregelen te nemen.

Artikel 34

De Leden aanvaarden een algemene verantwoordelijkheid voor een behoorlijk beheer van de instellingen en diensten die zich bezighouden met de uitvoering van dit Verdrag.

Artikel 35

Wanneer de uitvoering niet is toevertrouwd aan een door de overheid geregelde instelling of aan een departement dat verantwoording schuldig is aan een parlement:

- a. nemen vertegenwoordigers van de zeevarenden die onder de bescherming vallen deel aan het bestuur, onder door de nationale wetgeving voorgeschreven voorwaarden;
- b. voorziet de nationale wetgeving tevens, waar passend in de deelname van vertegenwoordigers van reders;
- c. kan de nationale wetgeving tevens voorzien in de deelname van vertegenwoordigers van de overheid.

DEEL VI. SLOTBEPALINGEN

Artikel 36

Dit Verdrag herzielt het Verdrag betreffende de ziekteverzekering van zeelieden, 1936, en het Verdrag betreffende de sociale zekerheid van zeelieden, 1946.

Artikel 37

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 38

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie die hun bekrachtiging door de

Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau hebben doen registreren.

2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor elk Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 39

Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt neemt op zich het toe te passen op de gebieden die niet tot het moederland behoren doch voor welke buitenlandse betrekkingen het verantwoordelijk is, in overeenstemming met de bepalingen van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 40

1. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.

2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van de termijn van tien jaar als bedoeld in het vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar op de voorwaarden, voorzien in dit artikel.

Artikel 41

1. De Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de registratie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging, vestigt de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 42

De Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 43

De Raad van Beheer van het Internationale Arbeidsbureau brengt, telkens wanneer deze dit nodig acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 44

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 40, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b. met ingang van de datum waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, dit Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft echter naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 45

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar vierenzeventigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op de negende oktober 1987.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekening hebben geplaatst op de zestiende oktober 1987.

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) WERNER DOLLINGER

De Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau,

(w.g.) FRANCIS BLANCHARD

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 37.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 38, tweede lid, in werking treden twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden zijn geregistreerd door de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau.

J. GEGEVENS

Voor het op 28 juni 1919 te Versailles tot stand gekomen Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie, laatstelijk, *Trb.* 1987, 53.

Van het op 24 oktober 1936 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 56 betreffende de ziekteverzekering van zeelieden, naar welk Verdrag onder meer in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in deel 40 van de United Nations Treaty Series, blz. 188 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is niet Partij bij dat Verdrag.

Van het op 28 juni 1946 te Seattle tot stand gekomen Verdrag Nr. 70 betreffende de sociale zekerheid van zeelieden, 1946, naar welk Verdrag onder meer in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Stb.* I 327 en de vertaling in *Trb.* 1957, 175. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1962, 6.

Van het op 28 juli 1951 te Genève tot stand gekomen Verdrag

betreffende de status van vluchtelingen, naar welk Verdrag in artikel 1 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1951, 131 en de vertaling in *Trb.* 1954, 88. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1979, 90.

Van het op 31 januari 1967 te New York tot stand gekomen Protocol betreffende de status van vluchtelingen, naar welk Protocol in artikel 1 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1967, 76. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 107.

Van het op 28 september 1954 te New York tot stand gekomen Verdrag inzake de status van staatlozen, naar welk Verdrag in artikel 1 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1955, 42 en de vertaling in *Trb.* 1957, 22. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1979, 92.

Van het op 28 juni 1952 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 102 betreffende minimum-normen van sociale zekerheid, naar welk Verdrag onder meer in artikel 9 wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1953, 69. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1984, 42.

Van het op 25 juni 1969 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 130 betreffende geneeskundige verzorging en uitkeringen bij ziekte, naar welk Verdrag in artikel 11 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1970, 136. Zie ook *Trb.* 1984, 45.

Van het op 29 juni 1967 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, naar welk Verdrag in artikel 11 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1968, 131. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1984, 44.

Van het op 8 juli 1964 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 121 betreffende de prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten, naar welk Verdrag in artikel 11 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1965, 16 en de vertaling in *Trb.* 1966, 137. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1984, 43.

Van het op 28 juni 1952 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 103 betreffende de bescherming van het moederschap (herzien), 1952, naar welk Verdrag in artikel 11 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1953, 129. Zie ook *Trb.* 1981, 230.

Van het op 28 juni 1962 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 118 betreffende de gelijkheid van behandeling van eigen onderdanen en vreemdelingen met betrekking tot de sociale zekerheid, naar welk Verdrag in artikel 26 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1962, 122 en de vertaling in *Trb.* 1964, 23. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1977, 43.

Van het op 21 juni 1982 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 157 betreffende de instelling van een internationaal stelsel van behoud van rechten op het gebied van de sociale zekerheid, naar

welk Verdrag in artikel 26 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1983, 145.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties, naar welk Handvest in artikel 42 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn de Engelse en de Franse tekst, zoals gewijzigd, geplaatst in *Trb.* 1979, 37 en de vertaling in *Trb.* 1987, 113.

Uitgegeven de zesentwintigste oktober 1988.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

R. F. M. LUBBERS